

певного рівня безпеки, та мати можливість здійснювати регулювання з метою підвищення рівня інвестиційної безпеки.

Перелік використаних джерел:

1. Варналії З. С., Босенко В. А. Інвестиційна привабливість та інвестиційна безпека України. *Бізнес-навігатор*. 2019. Вип. 1 (50). С. 144-148.
2. Закревська Л. М. Заїнчковський А. О. Інвестиційна безпека як складова економічної безпеки. *Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки»*. Черкаси : ЧНУ. 2016. № 2. С. 28-34.
3. Нікитенко Д. В. Проблеми визначення сутності інвестиційної безпеки. *Приазовський економічний вісник*. 2017. № 2 (02). С. 19–23.
4. Ткаленко С. І. Інвестиційна безпека: теорія, методологія, практика : монографія. Чернівці : ЧНТУ, 2018. 286 с.

Гугул Оксана

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ УКРАЇНИ

В умовах глобалізації економічного простору та інтеграції економічних процесів створення сприятливого інвестиційного клімату є необхідним для сталого економічного розвитку країни в контексті зовнішньоекономічної діяльності. Формування безпечного та надійного бізнес-середовища для іноземних інвесторів є одним із ключових чинників збільшення добробуту населення, обсягів валового внутрішнього продукту та репутації країни на світовій арені [6, с.345].

Поняття інвестиційного клімату об'єднує в собі цілу систему факторів, які визначають ділову привабливість окремої країни або її території [3, с.123].

Є такі показники клімату:

1. Корпоративний – привабливість об'єкта з точки зору його кредиторів, які купують цінні папери;
2. Привабливість галузі економіки;
3. Регіональний діловий клімат, який визначається як частка ризику з економічним потенціалом;
4. Інвестиційний клімат країни, що оцінюється провідними рейтинговими агентствами світу;
5. Світовий діловий клімат

Сприятливий інвестиційний клімат – поняття відносне, оскільки воно оцінюється безпосередньо потенційними інвесторами [1]. Проте, беручи до уваги досвід європейських країн та діяльність підприємців у цілому світі, можна виокремити основні фактори та чинники, які формують інвестиційний клімат держави. Серед них виділяють такі, як:

- прозора й обґрунтована законодавча база у сфері інвестування та державне регулювання інвестиційної діяльності;
- наявність загальних умов інвестиційної діяльності, валютне регулювання, стабілізація національної валюти, забезпечення інвестиційного рейтингу держави чи регіону на світовій арені;
- наявність гарантій, наданих державою інвесторам-нерезидентам;
- податкові пільги, режим іноземного інвестування, умови реєстрації іноземних інвестицій і спільних підприємств, наявність вільних економічних зон;
- стабільна робота фінансових і кредитних установ; – стабільна політична ситуація;
- відсутність корупції і бюрократії;
- сприятливий стан інвестиційного ринку (функціонування фондових бірж, наявність інфраструктури тендерів);
- рівень розвитку продуктивних сил;
- інвестиційна активність населення (виконання державної програми приватизації, зміна структури форм власності, мотивація дій індивідуальних інвесторів) та інші

Загалом на інвестиційний клімат держави чинять вплив дуже багато різноманітних факторів, однак вирішальне значення серед них мають насамперед політична стабільність, ступінь втручання уряду в економіку, наявність чи відсутність природних ресурсів, демографічна ситуація, географічне положення, рівень та динаміка ключових макроекономічних показників [5].

Зробимо оцінку інвестиційного клімату України за допомогою оцінки основних факторів, що впливають на формування інвестиційного клімату.

1. Зовнішньополітичний стан. Політична ситуація після виборів Президента України та Верховної Ради, втрата довіри населення до уряду, анексія Криму Росією та агресія Росії на Сході України значно погіршують політичну оцінку України.

2. Макроекономічні фактори.

3. Правове середовище. Державне законодавство України щодо інвестицій зробило однакові умови діяльності для іноземних та вітчизняних інвесторів. Воно дає необхідні гарантії діяльності для інвесторів, а саме застосовує національний режим інвестиційної діяльності. Інвестиції в Україні не підлягають вилученню з приватної власності осіб у власність держави [2].

4. Податкове оточення. Податкова політика держави має вплив на інвестиційну діяльність, адже саме величина податкового навантаження є часто вирішальним фактором у прийнятті рішення щодо інвестування в економіку країни.

Таким чином, проведений аналіз інвестиційного клімату України в контексті зовнішньоекономічної діяльності та факторів, які впливають на формування такого бізнес-середовища, дає змогу зробити висновок, що інвестиційний клімат – це комплексне поняття, на яке впливають економічні,

політичні, соціальні та інші фактори [4, с.118]. Можна зазначити, що Україна є недостатньо привабливою для інвестиційних потоків, але має перспективи за умови усунення наявних ключових проблем щодо залучення інвестицій.

Перелік використаних джерел:

1. Беззуб І. Іноземні інвестиції в українській економіці: сайт. URL: <http://www.nbuvip.gov.ua/index.php?option> (дата звернення 5.10.2020).
2. Державна служба статистики України: сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 02.10.2020).
3. Диха М.В. Глобальна конкурентоспроможність та інвестиційна привабливість України: стратегії реалізації : [монографія]. Хмельницький : Вид-во «Цюпак А.А.», 2019. 207 с.
4. Коваленко Ю.М., Мельничук Т.О. Прямі іноземні інвестиції: національний і міжнародний аспект : Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. 2019. № 1. С. 112–120
5. Офіційний сайт Європейської Бізнес Асоціації: сайт. URL: <https://eba.com.ua/korupsiya-ta-nedovirado-sudovoyisystemy-ocholyuyut-rejtyng-pereshkod-dlyainvestoriv-tretij-gik-pospil/> (дата звернення: 02.10.2020).
6. Офіційний сайт Світового банку Doing Business: сайт. URL: <http://russian.doingbusiness.org/data> (дата звернення: 07.10.2020).

Длугопольська Тетяна, Доброводський Дмитро
Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗАЛУЧЕННЯ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Домінантною тенденцією сучасного етапу розвитку світової економіки є її фінансіалізація, що проявляється не лише в випереджаючому зростанні вартості фінансових активів в реальному секторі економіки, посиленні взаємозв'язку та взаємозалежності національних економік та глобального економічного простору, а й у якісній зміні структури фінансового капіталу. Рух глобального фінансового капіталу каналами світової фінансової системи відбувається у різних формах, серед яких особливе місце займають прямі іноземні інвестиції, що включають інвестиції в пайові та боргові цінні папери. Фінансова глобалізація посилює тенденцію до розширення ринкового сегменту прямих іноземних інвестицій, загальний накопичений обсяг яких у 2021 році становив 58,7 трлн. дол., збільшившись у 4,1 рази з 2001 року. Прямі іноземні інвестиції обмежено рамками чинної світової валютно-фінансової системи, однією з головних проблем функціонування якої на сучасному етапі є існування